

Пропозиції
Міністерства фінансів України
до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України щодо визнання депортованими громадян України, які у
1944-1951 роках були примусово переселені з території Польської
Народної Республіки»
реєстр. № 2038 від 03 вересня 2019 року

1. Мінфін не підтримує зазначений законопроект.
2. Законопроект розроблено з метою визнання переселення осіб українського походження з території Польської Народної Республіки на територію Союзу Радянських Соціалістичних Республік протягом 1944 – 1951 років депортацією та відповідно надання їм статусу депортованих, відшкодування їм моральних та матеріальних збитків, надання соціальних пільг.

У порушення частини першої статті 27 Бюджетного кодексу України до законопроекту не подано фінансово-економічного обґрунтування (включаючи відповідні розрахунки) та пропозицій про зміни до законодавчих актів України щодо скорочення витрат бюджету та/або джерел додаткових надходжень бюджету для досягнення збалансованості бюджету.

Оцінку вартісної величини впливу положень законопроекту неможливо здійснити через відсутність вихідних параметрів для обрахунку та необхідних обґрунтувань розробника.

Переселення українців з території Польщі здійснювалося у зв'язку з демаркацією кордону відповідно до Угоди між Урядом Української РСР і Польським Комітетом Національного Визволення про евакуацію українського населення з території Польщі і польських громадян з території УРСР у порядку, визначеному відповідною Інструкцією по здійсненню вищезазначеної Угоди від 1944 року.

Пунктом 2 розділу I цієї Інструкції зазначено, що евакуація є добровільною, і ніякий примус не може бути застосований ні прямо, ні посередньо. У розділі VI визначено порядок оформлення майна, залишеного тими, що евакуюються.

Розрахунки з переселенцями з Польщі у зв'язку з демаркацією кордону провадилися відповідно до постанови Ради Міністрів УРСР від 11.08.48 № 1684 «Про порядок проведення взаємозаліків з переселенцями з Польщі та Чехословаччини після грошової реформи», а також згідно з іншими нормативно-правовими актами, через обласні, районні, міські та селищні фінансові відділи у порядку, визначеному Інструкцією, затвердженою Радою Міністрів УРСР 23 жовтня 1948 р. за № 2415.

До 1975 року витрати на проведення розрахунків названими переселенцями передбачалися у республіканському бюджеті УРСР. З 1975 року законами про бюджет УРСР, а з 1992 року про державний бюджет

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат 20B4E4ED0D30998C0400000082702800D4B7900

Дійсний з 12.09.2019 14:58:06 по 12.09.2021 14:58:06

Міністерство фінансів України

09020-07-3/23/07-01-20-09-21-19

України на відповідний рік кошти на проведення цих витрат не затверджувалися.

Тому на сьогодні зазначені розрахунки з цими громадянами вважаються завершеними.

Статтею 9 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» особам, які після 9 вересня 1944 року були переселені на територію України з території інших країн, надано статус учасника війни. Крім того, чинність зазначеного закону поширюється і на членів сімей зазначених осіб.

Відповідно до статті 14 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» держава забезпечує соціальний захист виселеним з території Польщі етнічним українцям шляхом надання пільг, а саме: безплатне одержання ліків, лікарських засобів, імунобіологічних препаратів та виробів медичного призначення за рецептами лікарів, безплатне забезпечення санаторно-курортним лікуванням або одержання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування, знижка плати за користування житлом та комунальними послугами, безплатне першочергове зубопротезування, 50 - відсоткова знижка вартості палива для осіб, які проживають у будинках, що не мають центрального опалення, тощо.

На зазначені цілі передбачаються кошти у державному та місцевих бюджетах.

Тобто питання встановлення статусу та забезпечення соціального захисту виселеним у 1944-1951 роках з території Польщі етнічним українцям урегульовано чинним законодавством.

Водночас термін набрання цим законопроектом чинності не відповідає вимогам частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України, згідно з якою закони України або окремі їх положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передує плановому, вводяться у дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

Заступник Міністра

Юрій ДЖИГИР

«19» вересня 2019 року